

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ในการเปรียบเทียบปฏิกิริยาทางจิตจากการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลและแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองเป็นรูปตารางประกอบความเรียง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิตและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำและสูง

2. ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทป ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล แบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกและแบบไม่มีการลึกรอนเสรีภาพ

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ของคะแนนความแตกต่างของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปอันดับที่ 3 ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำและสูง ในเงื่อนไขการทดลองทั้ง 6 เงื่อนไข

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ที่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ที่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คือ $LSM-PER > HSM-PER$

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ที่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ที่ไม่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใดๆ โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 คือ $LSM-PER > HSM-NO$

12. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนที่ต่ำ ที่ไม่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใดๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 คือ

$$M1(LSM-NO) = M2(LSM-NO)$$

13. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ที่ไม่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใดๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10 คือ

$$M1(HSM-NO) = M2(HSM-NO)$$

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์แทนความหมาย เพื่อให้เกิดความสะดวกและเข้าใจตรงกัน ดังนี้

LSM	หมายถึง	กลุ่มผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำ
HSM	หมายถึง	กลุ่มผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง
PER	หมายถึง	เงื่อนไขการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล
IMPER	หมายถึง	เงื่อนไขการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก
NO	หมายถึง	เงื่อนไขไม่มีการลึกรอนเสรีภาพใดๆ
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในเงื่อนไขต่างๆ
M1	หมายถึง	ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพที่จัดอันดับที่ 3 ครั้งแรก
M2	หมายถึง	ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพที่จัดอันดับที่ 3 ครั้งที่ 2
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพที่จัดอันดับที่ 3 ครั้งแรกและ ครั้งที่ 2
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ย

1. ผลการวิเคราะห์ คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิตและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของคนของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำและสูง

ตารางที่ 11 คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของคน (SMS) จำนวน 40 ข้อ

จำนวน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
374	-44	59	1.934	13.704

จากตารางที่ 11 มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของคน (SMS) ซึ่งนำไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 374 คนตอบ มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ -44 และคะแนนสูงสุด เท่ากับ 59 มีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 1.934 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 13.704

2. ผลการวิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของการลิครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล แบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกและแบบไม่มีการลิครอนเสรีภาพ

ตารางที่ 12 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 โดยจำแนกตามผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงและต่ำ จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มที่มีจำนวนเท่ากัน กลุ่มละ 20 คน

กลุ่ม	การลิครอนเสรีภาพ								
	แบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล (PER)			แบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก(IMPER)			ไม่มีการลิครอนเสรีภาพ (NO)		
	M1	M2	M2-M1	M1	M2	M2-M1	M1	M2	M2-M1
การกำกับการแสดงออกของคนต่ำ (LSM)	69.00	79.00	10.00	70.25	75.00	4.75	69.50	70.50	1.00
การกำกับการแสดงออกของคนสูง(HSM)	70.50	78.25	7.75	69.00	73.50	4.50	69.50	69.00	-0.50

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียว (One - way analysis of variance) ของคะแนนความแตกต่างของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปอันดับที่ 3 ครั้งที่ 2 และครั้งแรกของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของคนที่ต่ำและสูง ในเงื่อนไขการทดลองทั้ง 6 เงื่อนไข

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปอันดับที่ 3 ครั้งที่ 2 และครั้งแรก ของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของคนที่ต่ำและสูง ในเงื่อนไขการทดลองทั้ง 6 เงื่อนไข

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5	1561.6667	312.3333	11.6075	.000***
ภายในกลุ่ม	114	3067.5000	26.9079		
รวม	119	4629.1667			

*** p < .001

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่ากลุ่มของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของคนที่สูงและต่ำ จำแนกตามเงื่อนไขการทดลองทั้ง 3 เงื่อนไข เกิดปฏิกิริยาทางจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับ การแสดงออกของคนที่ต่ำ ที่ได้รับการลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับ การแสดงออกของคนที่สูง ที่ได้รับการลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคล โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบต่าง (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คือ LSM-PER > HSM-PER

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 4

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
LSM-PER (1)	70.50	78.25	7.75	4.13	-1.69
HSM-PER (4)	69.00	79.00	10.00	4.29	

จากตารางที่ 14 พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ 1 (LSM-PER) และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ 4 (HSM-PER) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำ ที่ได้รับการลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ที่ไม่ได้รับการลีดรอนเสรีภาพแบบใดๆ โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 คือ $LSM-PER > HSM-NO$

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 6

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
LSM-PER (1)	70.50	78.25	7.75	4.13	6.18***
HSM-NO (6)	69.50	70.50	1.00	2.62	

*** $p < .001$

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ 1 (LSM-PER) มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ 6 (HSM-NO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

6. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำ ที่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ที่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 คือ LSM-IMPER > HSM-IMPER

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 2 และ 5

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
LSM-IMPER (2)	69.00	73.50	4.50	7.59	-0.11
HSM-IMPER (5)	70.25	75.00	4.75	6.97	

จากตารางที่ 16 พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำในเงื่อนไขที่ 2 (LSM-IMPER) และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ 5 (HSM-IMPER) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3

7. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำ ที่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ที่ไม่ได้รับการลึกรอนเสรีภาพแบบใดๆ โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 คือ LSM-IMPER > HSM-NO

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 2 และ 6

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
LSM-IMPER (2)	69.00	73.50	4.50	7.59	1.95
HSM-NO (6)	69.50	70.50	1.00	2.62	

จากตารางที่ 17 พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำในเงื่อนไขที่ 2 (LSM-IMPER) และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงในเงื่อนไขที่ 6 (HSM-NO) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4

8. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำที่ได้รับการลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำที่ได้รับการลีดรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 คือ $LSM-PER > LSM-IMPER$

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 2

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
LSM-PER (1)	70.50	78.25	7.75	4.13	1.68
LSM-IMPER (2)	69.00	73.50	4.50	7.59	

จากตารางที่ 18 พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำใน

เงื่อนไขที่ 1 (LSM-PER) และ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวในเงื่อนไขที่ 2 (LSM-IMPER) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5

9. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวที่ได้รับการดิรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวที่ไม่ได้รับการดิรอนเสรีภาพแบบใดๆ โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 คือ $LSM-PER > LSM-NO$

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิต ผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 1 และ 3

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
LSM-PER (1)	70.50	78.25	7.75	4.13	6.74***
LSM-NO (3)	65.50	65.00	-.50	3.59	

*** $p < .001$

จากตารางที่ 19 พบว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวในเงื่อนไขที่ 1 (LSM-PER) มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวในเงื่อนไขที่ 2 (LSM-NO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 6

10. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวที่ได้รับการดิรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของยีนในตัวที่ได้รับการดิรอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลอื่นจากภายนอก โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 คือ $HSM-PER > HSM-IMPER$

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบ ค่ามัธยเทศของผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 4 และ 5

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
HSM-PER (4)	69.00	9.00	10.00	0.96	2.87**
HSM-IMPER (5)	70.25	5.00	4.75	6.97	

**p<.05

จากตารางที่ 20 พบว่าค่ามัธยเทศของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตสูงในเงื่อนไขที่ 4 (HSM -PER) มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตสูงในเงื่อนไขที่ 5 (HSM-IMPER) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 7

11. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ คะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตสูงที่ได้รับการติครอนเสรีภาพแบบใช้เหตุผลส่วนบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตสูงที่ไม่ได้รับการติครอนเสรีภาพแบบใดๆ โดยการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ (Contrast) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 คือ $HSM-PER > HSM-NO$

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบ ค่ามัธยเทศของผลต่าง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 4 และ 6

เงื่อนไขการทดลอง	M1	M2	(M2-M1)	SD	t
HSM-PER (4)	69.00	79.00	10.00	0.96	8.01***
HSM-NO (6)	69.50	70.50	1.00	2.62	

***p<.001

จากตารางที่ 21 พบว่าค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรกและครั้งที่ 2 ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ 4 (HSM -PER) มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูงในเงื่อนไขที่ 6 (HSM- NO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 8

12. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของมัธยิมเลขคณิตของคะแนนของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรก ครั้งที่ 2 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำ ที่ไม่ได้รับการลึครอนเสรีภาพแบบใดๆ ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9 คือ $M1(LSM-NO) = M2(LSM-NO)$

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรก ครั้งที่ 2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างและการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 3

เงื่อนไขการทดลอง	n	M1	SD	M2	SD	M2-M1	SD	t	p
LSM-NO(3)	20	65.50	7.24	65.00	7.07	-.50	3.59	-0.62	.541

จากตารางที่ 22 พบว่าค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรก ($M1 = 65.50$) และครั้งที่ 2 ($M2 = 65.00$) ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนต่ำที่ไม่ได้รับการลึครอนเสรีภาพแบบใดๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 9

13. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของมัธยิมเลขคณิตของคะแนนของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรก ครั้งที่ 2 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของคนสูง ที่ไม่ได้รับการลึครอนเสรีภาพแบบใดๆ ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 10 คือ $M1(HSM-NO) = M2(HSM-NO)$

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนของการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรก ครั้งที่ 2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลต่างและการทดสอบค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขการทดลองที่ 6

เงื่อนไขการทดลอง	n	M1	SD	M2	SD	M2-M1	SD	t	p
HSM-NO(6)	20	69.50	11.23	70.50	12.34	1.00	2.62	1.71	.104

จากตารางที่ 23 พบว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการประมาณค่าความชอบต่อภาพปกเทปครั้งแรก (M1 = 69.50) และครั้งที่ 2 (M2 = 70.50) ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงที่ไม่ได้รับการอิทธิพลเสริมภาพแบบใดๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 10